ماشاء اللہ لا قوۃ الا باللہ

حسب فرمایش میاں چراغ الدین کتب فروش ساکن لاہور بازار کشمیری

مجموعہ
قصہ شمشاد
قصہ کھیتری
قصہ لڑکا

تعداد جلد ۱۳۰۰ - سنہ ۱۹۱۸ء باہتمام منشی قادر بخش مہتمم کے چھپا

مطبع وانی قطب طبع شد اندرون سلطان لاہور

بسم الله الرحمن الرحیم

اول صفت خداوند تائیں لکھاں حمد ثنائیں
جو کجھ کری سو لائق اسنوں اوہ صفتاں ندا سائیں
کن فیکون کہیا جتو بلی چوداں طبق سوارے
دلبر پاک محمد خاطر کیتے اپڑ پسارے
جی سو کراں تعریف نہووے ایسا قدر نبیدا
جو علیے کُر بیٹھا تتوے کامل اوس شفیع دا
چارے یار نبیدے پیارے جنہاں قرب سوایا
وچ قران چوہاں نوں مولے کر کے خوب بولایا
دتی بخش سخاوۃ مولی حضرۃ شاہ علی نوں
پس صلوٰۃ کہو سب مومن ایسی مرد سخی نوں
ستر وارو کی راہ مولی راہ دے دین روایت
حضرۃ علی سخاوۃ کیتے سبتہ تھیں بہت زیادۃ
حسن حسین پیارے اوسدے سبتہ تھیں بہت زیادہ
اوہ بی نام خدادے بخشی ایسا شیر خدادا
ڈٹھا وچ کتاباں لکھیا حسن حسین وکایا
تا بس فکر پیاد لبیرے ہویا درد سوایا
دیہ توفیق الٰہی مینوں سچا سخن الاواں
درج حسن حسین ولیدے اوہ بھی اکہ سناواں

ایہ میں نہ ہووں کتابوں مطلب کڈھ حقیقت پایا
جعفر یساری وکائی کیتوں کر صاحب عجب بنایا
جاں پڑھ ہو نماز وں فارغ ہم شاہ حسنوں
کھا آکھیاں کدہ شاہ سخی بیٹھ

برکت حسن حسین ولیدے ہویا فضل الٰہی
اک دن شاہ حسن دے گھر تھیں منگن آیا سائل
اوہ ہوں حسن نوں جاں تھی نا چلیا طرف مسجد نوں
مینوں آن سوال کیتا حضرۃ شاہ علی نوں

میں قربان دوہاں تھیں جاں اوہ شاہ حسن
حضرۃ حسن نماز پڑھن نوں آیا علی
ہوئی داغ نماز وں فارغ نوں شاہ علی
در دو صحابہ اونہاں دا اوس ویلے نوں

مشکل نام کشا ہی تیرا حل کر مشکل میرے
دین دنی وچ ظاہر باطن سنی سخاوت تیرے
مین عاجز مسکین گدائے بیکس بہت نتھاوان
مشکل کون کرے حل میرے تدہ بن کسدے جاوان
کھیا شاہ سوالی تائین توں سن یار پیارے
حاضر پاس نہین انوہلی کہر چل نال ہمارے
کھتا پھیر سوالی حضرة توں سن شاہ ولائت
جیتوں خاص حبیب خدا دے فرزند خیرائت
باہوں پکڑ سوالی تائین دتا شاہ حسن نوں
در یتیم نبیدے پیارے ایسی لعل رتن نوں
ہو بیعت کھلا شہزادہ پھیر سوالی بولا
دوجا لعل نشان کہر جھر اوہ بی دیہ راہ مولی
دووین لعل گہراز جس جا کا قیمت پاواز پہارے
ہووے دور اندیشہ میرا فضل کرے رب بارے
ہی فرمان علی نی کیتا اوہ فرزند نبیدا
توں جا منك زہرا دے کولوں جگر او پکر علیدا
ترٹا او ٹر سوالی وہتوں دلوچ رب نہاوے
شاہ حسین دوجا شہزادہ جی ہینوں ہتہ آوے
رستے وچ سوالی پچھی حضرة شاہ حسن نوں
نام خدا دے دیوك بی بی حضرة حسین چمن نوں
پھر فرمان شہزادے کیتا توں سن حرد سوالے
در بی بی دے کتا سوالی ککدے تاوے خالے

ہو خوشحال سوالی ترپا یا وچ مدینے
تا دربار تسبا ڈی ٹا کھر وچ بہت ندارے
ڈٹھا شاہ حسین کھلوتا باہر شاہ حسن نوں
یا تساں نال کوئی ہی بولیا یا کسی نال لڑ بھو

اوہ خاتون قیامت زہرہ بیٹی پاک نبی ہے
دہ کجہ نام خدا دے بی بی مین پر بہت لاچار
نیت نام خدا دے بی بی دہ فرزند پیارا
شاہ حسین کہیا سن بھا باہر کیوں کھڑ ہیو

جود رگیا نا خالی شاہ تہین بہت سخی ہے
ان کھلا دربار علیدے جتھی شاہ نگینے
بہت سوال کرے در اوتی رو رو کر پکارا
بہت حیران کہر اشہزادہ رو رو کر سخن نوں

کھیا حسن بی عذرے ہوگی مین دعوی ناکوئے
دتا باپ سوالی تائین خواہش ربدی ہوئے
سنکی سخن حسندا بی بی کہئا سوالی تائین
دیر نون اذن حسن گھر اوئے من سوال اسائین
لیکی اذن حسن گھر آئا پانی ترت منگائے
بی بی پ دوہان فرزندان ملکی خوب نہلائا
شیشے عطر گلاب چنبیلی او سیوفت منگائے
کھول صندوق پوشاک نوری گل دوہاندی پائے
پہن پوشاک کھلے شہزادے چندون دنون سوائے
حوران ویکہ ہوئان قربانی یوسف وانگ وکائے
بی بی ویکہ دووین شہزادے باد دلونکل آئے
لاکل وچ دوہانون رونی پیغمبر دے جائے
ایہ فرزند حوالی ربدی رونی بی بی فرمائا
ہوئے ختم میری زندگانی مولی داغ لگائا
مین قربان خدا تھین جاوان میری زندگانی
کیکجہ نام خدا تھین چنگا دنیا آخر فانی
دولت مال خدا سبہ دتا ایہ بی بی فرمائے
کیونکر آپ ندیئی ہتھین اورک اوم لیجا وہ
دولت مال تسین سبہ میرا گھر میری بازیے
تاہین اکہ کران شکرانہ جی رب ہوئی راضی
پر افسوس رہیا دل میری نارب خوشی وکہائے
نادران وچ شد پانی نامین جنج چڑہائے

جان مر کدی وطن نون آؤجی ب تسان لیاوے
قسمت نال هوویگا میلا نهین انوین جند جاوے
لی فرزند پیارے بی بی پاس سوالی آۓ
نام الله ده لی سوالی مین کهر ایهو کماۓ
دی فرزند سوالی قائین بی بی کهیا زبانے
رکهین پاس نه ویچین بردے میرے ایه نشانی
دی فرزند ائی کهر بی بی نیر اکهین ڈهلائا
سنیجی محل دسن سبه خالی هوئا درد سوائا
جو صلحا اولاد هوویگا درد دلاندا جانی
میرے حسن حسین پیارے عاجز درد رنجانی
دے دل ڈاڈه صبر کری بی لکه کری شکرانه
میرے حسن حسین ایانے یارب تون خصمانه
ایهو صبر نه لوے بی بی دلنون کنهین ٹکاۓ
لزه گهاچرڑے جا محلین جانده دیند کهاۓ
محل سران چڑه ویکهی بی بی جاندے خلق هزاران
سنجان شهر مدینه دسدا ویکه رهین ٹاز کاران
اسون چهمک دیهی جد بی بی چار وطرف مدینے
نالون خلق آئی مر گهر نون جاندے لعل نگینے
جد تک نظر شهزادے اون بی بی هوش ٹکانے
جان پهر دور گئی نا دسن الله اگون جانے
پاک بنیکے دلدے ٹکرے هوۓ جد وزجدکه
اسون نیر هوۓ دل برئان کسنون آکه سنائے

شاه علی هی نال وچهوڑے بهت هوئا دریانا
کوچی کلین گهائیں پایان رو رو حال سناوان
یا الٰهی محمد ہینے اصحابا جاندیشی سارے
پیواندھیر جیکنوں جس ساڈھونیکے کل خدائے

گهر گهر سوائے مدینه اندر هوئا درد سوایا
حسن حسین مدینه اندر کدے نظر نه آون
ایهو راه دتی سن مولی کیونکر درد گهائین
جیکوائے فرزند کسیدا هوندا جد وزجدا آکه

جعفر بیگ کهو کیئون کدے پاک نبیدیا یار
سینه فهین دوگهر وڈ فرزند ایهو کر کسی نجاندا
شاه علی هے نال وچهوڑے رووے سبه صباحین
برکت نظر نه اوے کدے مسجد شهر بازارے

سن فرزند پیارے اسدے آپ کرن قربانے
ہو بیعد روکاون بردے جاکی ملک بیکانے
ذرہ عذر نکیتا ہر گز خاص خدا دے پیارے
امت دے بخشاون کارن کیتے اپڑ پسارے
روز قیامت وہ کریسن امت دے غمخوارے
کس طرفی لی کیتا سوالی کہول حقیقت سارے
حلا نام شہر دا آہا عربون طرف غریبے
اوسو چہر کافر رہن ہمیشہ جاکا عاد کفر دے
نا اوہ ترسا نا یہودے کافر اوہ نصارے
نا مذہب اوہ کسید ارکہدے کافر قوم نیارے
عزالات وہنا رب جاتا اوسنو زرب تہاون
سبیون اوس تہر دے تائین نت اوہ سیس نواون
مطلب عرض نہ ہرگز رکہدے اوہ کافر مردودے
دشمن دین نبیدے سارے بی انصاف یہودے
نام کبر شمشاد آہا سی اوس دیگ سردارے
نال علی دے جنگ کرن نون کردا روز نیارے
عزالات وتہان تخانہ کعبی اندر آئے
عزالات علی شاہ مردان سو سن مار گوائے
اوہا نا رکہی اوہ کافر دلو چہر غصہ کہاوے
جو کو عرب عجم دا آوے اوسنون مار گواوے
اوس کبر دے کہر اک بیٹے کی گل کہان زبانے
نا اوہ جن انسان شکل ہی نا اوہ مثل زنانے

نا اسرال سنسار بو ہڑ ناہ اوہ شکل جہانے
مضغہ گوشت آ اوہ آہا ادم مار کواوے
روز ہمیش طریقہ اوسدا دو بردے نت کہاوے
بردے فروش بہار سنگے تا اوس شہر لیاون

ہنر منر سراسد نا اُہا جوک مثال نشانے
بلوچ لپٹ جاوے اوہ آفت خونر جسد پیوے
کافر مل خرید بازارون دو نت خون کراوے
سنگی خبر سوالی کہندے میں نہے اید لی جاوان

نا اوس ہند بیلے کائی نا اوہ خورش جگ باوے
ہو بیطاب ڈکی ہو مردہ آدم کو نہ جیوے
خاطر آفت اوس شہر وچ بردے آن وکاون
حلے شہر دوہا جاویجا قیمت بہت دیاوان

دلو چر ایہ مصلاحت کردا جاو بچاز ایہ بردے
دولت بہت لیا وادو نے عیش کران وچ گھردے
قدرۃ ویکھ خداوند والی وٹہہ سوالی ٹر ٹیا
لی فرزند علی دے دو وین شہر حلب جا وڑیا
جبرائیل وحید نے تائین ہوئیا حکم آکھے
جلدے شہر حلب وچ جائیں ہاتف خبر سنائے
جو بردا ہے وچ حلب دے سبھ چا مل کراہو
دیہ ہدیہ کر باہر شہر تھیں سبھ آزاد کراہو
جبرائیل سوداگر بنکے شہر حلب وچ آئیا
جو بردہ وچ اوس شہر دے سبھ آزاد کرایا
دیہ ہدیہ کر باہر شہر تھیں پاسو پاس بہائے
نیت نام اللہ دی او سنے سبھ آزاد کرائے
رہیا بازاری ناکو بردہ شہر رہیا سبھ خالی
لی فرزند علی دے دو وین تھیا ان سوالی
آن بازار کھلے شہزادی تائین پہر گذارے
چوتھی پہر شہر دا والی آئیا کھیڈ شکارے
آ شمشاد بازار کھلوتا کیتا حکم غلامان
سدہ دلال کرو سبھ حاضر کری آن سلامان
کھیا شمشاد دلالان تائیں بردے جب منگاؤ
ضلخوز جسدے فربہ قیمت اونہاں پواؤ
اگی گبرد دلالاں نے ہتھ بنہ عرض گذارے
کیتا جانا کس طرفوں آئے ایتھے اج بوپارے

جو بردا سی وچ شہر دے سبھ اوس آزاد کرایا
واہ واہ کھلے دو وین شہزادے پاس انہاں دے بردا
نال دلالاں گبرد ے ٹریا سہسندے آئیا
ہی بہر دا جناں ساڈا سئیں دو وین اس بردے

نیت نام اللہ دی اسنے سبھ آزاد کرایا
بہتا لاغر ہی اوہ بردا کم کسی نہیں آوے
جلدی مل کرین اس بردے کا فکر سنایا
سن حیران ہو سبھ کافی جلدی سارا آیا و یکھی

سنکی خبر دلالاں کولوں نظر جو طرفے کردا
پھلکی ہو رہتیرے آون رات کیوین لنگھاوے
حسن حسین گبرد ے اگی سبھ حقیقت کرہے
کھن لوک کیا اوہ مایوں جنہاں نی ایرو یکھی

دوروں خلقت ویکھن آوے وچ وچ کھڑ سیانے
ماپیوں مرگنا انہاں دا آندے پکڑ اپانے
دانشمند کرن بہ سوچاں پایہ ٹھک لیائے
یا ماپیؤنوں کجھ پھیر بنیاں تا ایہ مل وکلیئے
بعضے کہن نا ایہ آدم ایہن پاک فرشتے
ایسا حسن نہیں جگ سارے نا کوئی حور بہشتے
بعضے کہن فرشتی نورے نا ایہ آدم ذاتے
ماپیوں نال انہاں دے ہا وی کیونکر رہی حیاتے
ایسے ڈھونڈ کری او وہ کافر بچیھی نہ شرماندا
قیمت نال دتی زر سانوں وچ دوہاں کہن جاندا
حسن حسین کبر لئی ٹرتا یارب توں خصمانہ
ہک معصوم دو جاہتہ کافر تے جا ملک بیگانہ
جا گھر نال لئی کیتا کافر دلوچ منتا پکاوے
گھر فرزند رکھیں ایہ بردے عورت نوں سمجھاوے
بیٹی ولوں بھی او وہ کافر بہت اندیشہ کردا
فاقرات رہی او وہ آفت ویکھ جویز رب کردا
فجرے بیٹھ شمساد کچہرے کل امیر بولاوے
حسن حسین شہزادی لیاؤ کافر ترت منگاوے
کل امیر بولائے جلدے کافر ترت سناوے
ان حضور کھلے شہزادی تابش کوئی نہ آوے
ہو حیران پچھن سبہ کافر کھڑا ملک تساڈا
کی ہی نام کہناندے جائے کن اس ملک لیاندا

سد جلاد کبر نی کھا جلدی باہر لی جاؤ
دھر کٹ جدا کرو سر انہاں میری پاس لیاؤ
بیڑی چاہڑ دووین سر بھیجاں اندر شہر مدینے
ہووے ویکھ علی دل کھائل پھڑک لگی اک سینے
جد وں جلاد لی ٹریا او نہوں عذر نکیتا کوئے
سختے ان بنی پردیسے ماپیؤ خبر نکوئے
وچ کچہری بیٹھا آہا بندہ اک خدا دا
فدوے آل نبی دا ہوتا نیک نصیب او نہاندا
کہیا اوس کبر دی اگی عرض سوال اک میرے
بی تقصیر معصوم کہاون نا کرایڈ دلیرے
ایہ ہن جان بچاون دووین نام علی دا لیندے
حسن حسین پیارے اوسدے کیونکر کٹ دیندے
اوہ ہی شاہ مرداں آہا جس دیو مار گوائی
جوداں طبق اکٹھی کر کی زوراں نال اوٹھائے
خیبر مار فتح شاہ کیتا سنن اساں وچ آیا
کر کی زور علی شاہ مرداں اوہ بھی مار گوایا
بکھر کوٹ نرہٹا ہر کز سن نعرہ حیدر دا
لرزہ کھادی کن بت سارے کہندا زور کفر دا
نعرہ جدوں کری اک حیدر چھڑدے حمل حیواناں
جن پریے جھڈ جان ٹکانا کیا طاقت انساناں
شاید ہوون علی دے بیٹے جیتوں مار گواوین
چوداں طبق کنبن کھا لرزہ بہت فساد اوٹھاوین

ایہ معصوم کر اوین قیدے لائق ناہین تینوں
جو کجھ کہن سو ادب کرداہر گز دیر نہ لائیے
جی ایہ ہوون فرزند نبی دے آفت مول نہ کھاوے
ذمی خون تساں ایہ ہووے کا فر نوں سمجھاوے

کیا مفد وزیر آہی اگی کو سبین اوس آکھے
جی ایہ خاص نبی دی بیٹی بی بی فاطمہ جائے
عظمت نال ایہناں پچھا سنو جیہڑے ہین کہاں تو آئے
جی ناہوون علی دے بیٹے تاں آفت کھاوے

سنکے خبر کریا حیدر نیرے طرف پھرایا
عظمت ویکھ اونہاں دی کوئی ہی توفیق انہاں نوں
ہی آفت تساں کہڑ بیٹی چا کر اوس حوالے
اسنوں رب ونہاندے خاطر آدم روپ بناوے

جان اوس مرد خدا دے کولوں کافر سنی حقیقت
هیبت نال گیا گھا الرزه بخشی رب هدایت
سنکی کہن لگا اوه کافر رات پئی کہن جاوے
آپی مار گھا نکی آفت کیوں سر خون لکھاوان
رات پئی اوه کافر ٹریا نال امام لیجاوے
بانہ پکڑا دتی هتھ آفت چھوڑا ونهانوں آوے
حسن حسین ڈٹھی جد آفت لگے جاکنا دے
خالق آپ جهناں دا راکھا کون اونهاں نوں مارے
ذرایا شاہ حسین آفانوں طرف حسن دے آیا
آهیں مار قہر دا نعرہ رو حسن گل لایا
حضرۃ حسن کرے دلداری نا رو میری بھائی
دلو چیاد نصیحت مادی جد نبی سر آئے
سندا کون الله بن ساڈے کسنوں حال سنائے
ایہ افات اسیں پردیسی کیونکر جان بچائے
کر فریاد جناب الٰہی آفت اسان نہ کھاوے
نانی پاک نبی دے خاطر جی رب ساں بچاوے
بیٹھی کس کنارے آفت سنکی نام نبی دا
لکہ آفات نہ آوے نیڑے ایسا نام شفیع دا
استوں ڈر دی وین پہلے ٹر ور وکر زد عائیں
اوسی ساعت آفت شکلوں خالق حور بنائیں
روندا ال نبی دا سنیاں وچ جناب مے لکھے
یا رب پاک نبی دے خاطر ادم رب بنائے

آن کفار کچہرے بیٹھی کالے روز سویرے
سارے کھن گئی گھا آفت چیل چڑے ودھیرے
حسن حسین دو وین شہزادے باھوں پکڑ لیائے
ویکھ حیران ھوئے سبھ کافر خلق تعجب آئے
آ شمشاد نائین ھی کھندے تون سن باب پیارے
منون دین نبی دا سارے چھڈ و کفر کفارے
سچا دین نبی دا جانون آپ سادین نکالے
خاطر آل نبی دے ھوئ تامین پر فضل الٰھے
جان ایہ حسن پڑی نی کھیا نازک سخن زبانون
کافر کفر دلون سبھ نون نے بخر الیا ایمانون
کھیا اوس شمشاد حسن نون نون صاحب تین پیارے
چمی قدم کرے نیوں عرضان مین پھو وا راضے
بھلا ھان خطامین بخشو جو ھوئی بر پایے
سچا دین نبی دا آھا مینون خبر نکایے
پڑھ کلمہ سبھ مومن ھوئے کافر رھنا نکوئے
برکت کلمہ پاک نبی دے حشر خلاصی ھوئے
پھر شمساد حسنون باھوں اوپر تخت بہائے
خبر ھوئے جان شہرے اندر خلق زیارت آئے
جو بتخانہ وچ شہر دے سبھ لوہ مار کھدائا
نت مسیتان پھرن نمازان ھو تا دین سوائا
چڑھ منبر فرزند علی دے وعظ کلام سناوے
نانک بلند ملی ھر جا کر ملک زیارت آوے

انداوس ملک هر جا گر مکتب خانہ بنانا
نام بنیدے ملی دھروی هرتھان وچ دوارے
تون صاحب اسین بردے تیرے کیو نکر حکم گمائے
ذمہ حق تساڈے هر گز نانہ کوئی هن رهندا

پڑھن کلام الٰہی سنکے دین اسلام ودھانا
اکرن شاہ حسنینے کھنا سن شمشاد پیارے
دیہ تون اذن دلون خوش ھوکے وطن سنین ھلھاں
کیتا حق ادا تسان جیڈا انت نہ رهیا کوئے

فتوے آل نبی دا تریا اوس ملک وچ سارے
هن کر آپ سانون رخصت لکاهین کسکارے
فر شمشاد کریندا عرضان شاہ حسننون کھندا
ذمہ حق تساڈا میرے ایتھے مین بخشائین

دین قبول نساڈ کیتا خدمت تسین کراوان
دامن آل نبیدا پھڑ ڈا کیون مین پہار چڑھاوان
مالك ایس تخت دا رهنون شاه حسن فرمایا
تا خوشحال شہزادی هوکی مڑ شمشاد بولایا
بھتے کرین هدائت لوکان غافل کوئی نہووے
کرکی نور شریعت ٹور بن غیر شرع نا هووے
پاك نبیدا نائب رهنون ایس ملك وچ سارے
رکھین طلب ایمان کرندے دنیا کوڑ پسارے
اوتھے شمساد تیار کیتے حسن حسین ولیدے
کئی هزار دتی نذرانی خاطر پاك نبیدے
کئی هزار چڑھایا فوجان طرف مدینی آئے
کئی هزار دتی زر نقدے شتران بھار لدائے
تحفے بہت شہانی فرغل آئی شاه علی نون
هور هزار اسوغاتان ٹریان سبه اصحابا ولینون
سنکے خبران لی لی نذران سارے لوك وطندے
خالق صحیح سلامت آندے صاحب عرب عجم دے
ھتے خبر دینی اندے لوك زیارت آون
سن اصحاب نبیدے ای دوهان گلی لگاون
رلکی نال نبیدیان یاران وچ مدینی آئے
چُمن قدم کرن نیون کورنش پاك نبی گل لائے
گل اصحابی مبارك دیندے گھر گھر هوئے شادے
جبرائیل نبیدے آگی دی مبارك بادے

لی فرزند وو بن گل لائی شاه مردان علینے
کرے بیان شہزادیان والا نال فہما جیون نبیتے
وه ڈھنڈ ورا عرب شریفی حضرة نبی دوایا
نور الٰهی برسن لگا جو رحمت دیا باران

کئی هزار خیر آئت ونڈے حضرة پاك نبی دے
حسن حسین نبیدے گوہے ونڈ دے کئی هزاران
شمع چراغ هوئے گل شہرین هوئی دین سوایا
بی بی نفل پڑھی شکرانہ لگے حمد بوجا

جبرائیل نبی دے اگی کل حقیقت کیتے
هو هزار خیرات کیتی سبھ اصحاب نبیتے
سنکی خویش قبیله سارا لکر نعمت وانا
رحمت پاك خداوند کیتی دلدا داغ گوانا

کیتا تم ہی معجزہ روز جمعہ دے یار
پڑھو نال یقین دی بخشی رب غفار
پاک بنیندا اوہ اس نوں سہنس کروڑ درود
امت وچ رسول دے مینوں رکھ ودود
برکت کلمہ پاک دے ہوئی تم کتاب
پڑھنے سننے والیاں ربا بخش صواب

بسم اللہ الرحمن الرحیم

حمد الٰہی صفت ہمیشہ لائق خالق تائیں
نیکی بدی او سیکے طرفوں بندے منز رضائیں
جاں خالق نوں خواہش ہوئی پاک نبی او سر پائی
اوسدے نوروں کیتی پیدا تس اپنا آپ دکھائی
نبیاں دا سردار محمد ثابت رکھ عقیدا
آدم جیہے ملائک کولوں قدر بلند نبیدا
جو پیغمبر مرسل کامل اول آخر بھائیے
سبھناں وچوں شرف نبی نوں امت دے وڈیائیے
لازم ایہہ ہی امت تائیں رکھی شوق رسولے
جیوں اک لڑکا ست برساں دے سر تصدیق قبولے
سن مین تینوں گہ سناواں وس لڑکیدا قصہ
چھوٹی عمرے شوق نبیدا لتا بہشتوں حصہ
واقف بھیت کفر دا آہا اک یہود چنگیرا
پڑھدا سی توریت ہمیشہ کفروں شرک وڈھیرا
اکثر پڑھدیاں وچ کتابیں نام محمد آئیا

ستاں برساں دا لڑکا آہا کافر کول بہایا
کہتا یہود محمد وڈا ساحر ہی لاثانی
ساحر نوں ایہہ قدرت ناہیں دھرتی تے تائی
غصہ کہا او وڈھیرا کافر سر مارے ہنسے

جاں اوہ جاگہ لڑکی تھی ناں محمد سندا
چن دو تار کری دو ٹکڑے پھیر دیوی آسمانے
لڑکی کہیا ساحر اکھن ایہ ناہیں کجھ تینوں
کافر اتوں نام محمد تیز چھپے لی کئی

لڑکی کہیا دس اسانوں کون محمد بندا
لڑکی کہیا ساحر ناہیں چھوٹی چھوڑ پسارے
مین جان کراں قربان نبی نوں جی اوہ دسی مینوں
کو موقوف بیٹھا اتو بلی پھیر دو جادز آیا

بھی نوریت لئی ہتنہ کا فر لڑکا کول بہانا
جتھوں نام محمد والا کا فر دور کیتا بیے
اوتھی کاتب قدرت والی خوش خطہ لکھیا ہے
جا اوہ جا کر لوکی ویکھی خوش ہتا سی ہوئنا
غالب شوق نبی دے کولوں ہنجوں پھر پھر روئنا
مائی چھوڑ روانہ ہوئنا ہوش گیا پہل سارا
پھین پہر اقبیلی کولوں کر کی کیتا کنارا
جنگل پیا اکیلا ڈھونڈے جتھی شیر بلائین
آکھی یارے محمد رتا مینوں آن ملائین
نیند بھکہ کو انس سارے تا اوس خوف کسیدا
اوس دیدار نبی دے باجھوں ہور نہیں کجھ سجھدا
وچ اجاڑ کئی دن گذرے جان معصوم بچارا
حکم خدا دے رل سوداگر آئی اک دن بہارا بے
سارے ویکھ ہوئی متحیر لڑکا وچ اوجاڑ بے
ناکجھ کھاوے ناکجھ پیوے اینو بن عمر گذارے
کہو لڑکی کی بنی مصیبت جنگل پھرین اکلا
ناتوں کھاوین ناتوں پیوین ساڈے کر بن تسلا
چھب چھب مینوں دسو کوئی کرو نہ ملا چھل
آکھو یارے محمد صنا ہے تسان وچ کھڑا
سبھسان کہیا اول اتھی بیٹھ طعام کھوائیں
فارغ ہو کی یارے محمد تینوں اسین ملائین
منت زاری کر کی تھکی پیش نہ گئے جاوے

سبھنان کہیا جاہ میلے رب رسول ملائے
جا وڑیا وچ شہر مدینے لوچے شوق زیارت
اکوں ملیوس نبی حیدر قلبی ویکھ بہوں خوش ہوئے
مدت شوق تسادا اندر وچ اجاڑ گوائے

راہ مدینے دی اوتھے ٹرنا شوق وڈا ہے چھوٹا
دل لوچے فکر دلیاں کر دا ویکھ بند عمارت
اول کہی سلام علیکم پھیر حقیقت دسے
ہن حیلہ نال پیہر کیتی ہوئنا کرم لکھے

نا سانہی نا راہ پچھانی ناتھ ہتیار نہ رسونا
سچی لکھے بہرے چپاتا جا بازار کھلو وے
آکھی شوق تسا ڈا حضرت دل میرے وچ وسے
سن کلام تعجب ہوئنا حیدر قلبی تائین

دھیر قلبی کھیتا اسنون پاک نبی مین ناھین
دردیان سچ لکھیا ھرگز مت سن مرے ازائین
اوہ بی رب ملاسی تینون بین ھر اگہ سنائین
لرکی کھنا باجہ زیارت مینون کجہ نہ بھاوے
کل طعام حرام میری جان جان نظر نہ آوے
انگل لا لرکیدے تائین اوس اصحاب قدیمے
مسجد دے دروازے اندر دکھند انال حلیمے
کر آرام کھلوتون لیتھی مین اگون پھر آوان
پچھ حقیقت پاک نبی نون پھیر تینون لیجاوان
دھیر قلبی یاران اگی دسی کل حقیقت
یارو عجب مصیبت ھوئی کی ہو کجہ طریقت
ھی اک لرکا چھوٹی عمرے ویکھن آیا دوروں
پاک رسول محمد تائین روشن چہرا نوروں
مین اوس اگی کہیا ناھین حضرۃ لد سد ھائے
سنکے خبر ایہی لڑکا مت اوتھی مر جاوے
یار تعجب ھوئے سنکر ایہ حقیقت سارے
کتا تدبیر کیجی ھن یارو کریو کوئی کارے
کر کر فکر دلیلان تھکی پیش نکوئی جاوے
شاہ علی مردان اکھی کر تدبیر سناوے
جی لرکی نون نال دلاسی مسجد وچ لیاؤ
کول امام حسین حسن دے کر لطلاص بہاؤ
نال لرکیدے کھیڈن لگی حسن حسین شہزادے

ماتم سخت هوئا اوتوں وچ مديني سارے
مانواں دود پلائناهين كل فرزند وسارے
هتهين غسل جنازه كيتا لوكين اصحابان
جمكهيں منزلے پوچاوں پڙهن درود صلواتان
جوڑ عظيم سناتا قصيه يارے نال نبي دے
مت كجه اجر ملے درگاهوں جاوے دلوں پليدے
جيكو كجهي قصه تنوں كهتوں نظر پئے آيا
باب سعيد ميرے تائين كر تقرير سناتا
الدُّنْيَا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مَزْرَعَةُ الْاٰخِرَةِ
دنيا كهيتي آخر سيتي خود سرور فرماوے
جيها اسوچ بيجي كوئے تيها هي پهل پاوے
اس كهيتے نال نه كهيتي كوئے جيتوں بيج كماوين
سونا روپا پيدا هووے خوشياں كر كر كهاوين
جيتوں اسنوں محنت كركے بيجين اج دهاڑے
پهلكي هوسن تيرے تائين بوهل تے گهلواڑے
جے بيجن ويلے كجه نا بيجين موسم پيا گواوين
اگی فصل جو پكي ويكهي رو رو پچهوں تاوين
جيهے بيجين سوئي جمي جنها واه كماسے
توں كيوں اپني كهيتے اندر كاهي دهب جماسے
كدے چھوناهڑے دسی كتي كماد كپاهان
تيرے كهيتر بوچه نه دسي بوٹاموٹهان ماهان
نينهه تهين اگی چنگی هلی حل واه كئی آگيرے

شوق عشق دے هل بجالی توں بھی هن سوہلے
بیوصد فدا بھتا پائیں چنگے کر بہیانے
چلین حکم شریعت اوتی محکم هو کهلوین
رحمت الله بدلے بیجین مینہ فضل دا پائین
هکو چلے رحمت والی بدلے نہ جھوڑے کاسے
وحدت دیاں توں رساں لائیں کھیت پیا سوہین
جیکچه بیجین چنگا بیجین برا نه بیجین بھائے
ربا میرا مارو کھیتے بکی ورلے ناهان
موئے گئے توں دوجو آر توں هن هیر جوائین
رحمت ربدے اوتی تکیه حافظ برخوردارا
کفر شرک دے بوٹی وچوں سبھ ہی چن چن مارین
امر الٰهی دی توں حد وں باهر ذرا نه هووین
هن ایه سبھ هو سکن اگی کسنوں اگر سناوان
فضل الٰهی پهر ساون آیا کاتک کر مدی لسے
برکت کلمہ پاک نبیدے امتدا چھٹکارا تمت